

EBA/GL/2024/07

13 juni 2024

Riktlinjer

om återhämtningsplaner enligt artiklarna 46 och 55 i förordning
(EU) 2023/1114

1. Efterlevnads- och rapporteringsskyldigheter

Riktlinjernas status

1. Detta dokument innehåller riktlinjer som har utfärdats i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010¹. Enligt artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 ska de behöriga myndigheterna och de finansiella instituten med alla tillgängliga medel söka följa dessa riktlinjer.
2. I riktlinjerna fastställs Europeiska bankmyndighetens (EBA) syn på lämplig tillsynspraxis inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn eller på hur unionslagstiftningen bör tillämpas inom ett särskilt område. De behöriga myndigheter, enligt definitionen i artikel 4.2 i förordning (EU) nr 1093/2010, som berörs av riktlinjerna ska följa dem genom att på lämpligt sätt införliva dem i sin praxis (till exempel genom att ändra sina rättsliga ramar eller tillsynsrutiner), även när riktlinjerna i första hand riktas till institut.

Rapporteringskrav

3. Enligt artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 ska de behöriga myndigheterna senast den 13.11.2024 meddela EBA om de följer eller avser att följa dessa riktlinjer alternativt ange skälen till att de inte gör det. Om någon sådan anmälan inte inkommer inom denna tidsfrist kommer EBA att anse att de behöriga myndigheterna inte följer riktlinjerna. Anmälningarna bör lämnas in genom det formulär som tillhandahålls på EBA:s webbplats, med hänvisningen EBA/GL/2024/07. Anmälningarna bör lämnas av personer som på sina behöriga myndigheters vägnar har befogenhet att rapportera om hur riktlinjerna tillämpas. Alla förändringar i graden av efterlevnad måste rapporteras till EBA.
4. Anmälningarna kommer att offentliggöras på EBA:s webbplats i enlighet med artikel 16.3.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

2. Syfte, tillämpningsområde och definitioner

Syfte

5. I dessa riktlinjer anges det format som bör användas och den information som bör ingå i den återhämtningsplan som utgivare av tillgångsanknutna token och utgivare av e-pengatoken ska upprätta och upprätthålla i enlighet med artiklarna 46 och 55 i förordning (EU) 2023/1114².

Tillämpningsområde

6. Dessa riktlinjer gäller för utgivare av tillgångsanknutna token och utgivare av e-pengatoken enligt definitionerna i artikel 3.1.6 och 3.1.7 i förordning (EU) 2023/1114 (nedan, inom ramen för dessa riktlinjer, gemensamt kallade *utgivare*, *utgivaren* eller *utgivarna*).
7. De bestämmelser i dessa riktlinjer som rör innehållet i återhämtningsplanen vad gäller tillgångsreserver, inbegripet punkt 29.1 och 29.3, punkt 30.6 och 30.7, punkt 31 och punkt 53, gäller inte utgivare av e-pengatoken som inte omfattas av kravet på att inneha en tillgångsreserv i enlighet med förordning (EU) 2023/1114.

Målgrupp

8. Dessa riktlinjer riktar sig till behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 3.1.35 i förordning (EU) 2023/1114.
9. Dessa riktlinjer riktar sig även till följande utgivare, enligt definitionen i artikel 3.1.10 i förordning (EU) 2023/1114, för vilka dessa riktlinjer är tillämpliga:
 - a) Utgivare av tillgångsanknutna token enligt definitionen i artikel 3.1.6 i den förordningen.
 - b) Utgivare av e-pengatoken enligt definitionen i artikel 3.1.7 i den förordningen.

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114 av den 31 maj 2023 om marknader för kryptotillgångar och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 1095/2010 samt direktiven 2013/36/EU och (EU) 2019/1937 (EUT L 150, 9.6.2023, s. 40).

Definitioner

10. Om inte annat anges har de termer som används och definieras i förordning (EU) 2023/1114 samma betydelse i riktlinjerna. I dessa riktlinjer gäller dessutom följande definitioner:

Term	Definition
Frisläppningsrisk	avser risken för att värdet på en tillgångsanknuten token eller en e-pengatoken avviker från marknadsvärdet på referenstillgången (eller referenstillgångarna), dvs. att det uppstår skillnader mellan marknadsvärdet på en token och marknadsvärdet på den tillgång som denna token hänvisar till.
Total återhämtningskapacitet	avser förmågan till återhämtning genom att genomföra återhämtningsalternativ i en rad scenarier som inbegriper finansiell och icke-finansiell stress.
Utgivning via flera kedjor	avser utgivning och distribution av en tillgångsanknuten token eller en e-pengatoken med hjälp av mer än en teknik för distribuerade liggare eller liknande teknik.

3. Genomförande

Tillämpningsdatum

11. Dessa riktlinjer börjar gälla den 13.11.2024.

4. Återhämtningsplaner för utgivare av tillgångsanknutna token och utgivare av e-pengatoken

4.1 Tillämpning av proportionalitetsprincipen

12. För att säkerställa att informationen i och formatet för en återhämtningsplan samt de behöriga myndigheternas granskning av densamma överensstämmer med den enskilda riskprofilen, typen av utgivare, affärsmodellen för utgivaren av tillgångsanknutna token eller e-pengatoken samt verksamhetens omfattning och komplexitet, bör utgivare och behöriga myndigheter tillämpa proportionalitetsprincipen när de utarbetar eller bedömer återhämtningsplaner.
13. Vid tillämpningen av föregående punkt bör utgivare och behöriga myndigheter ta hänsyn till samtliga följande faktorer:
 - a. Utgivarens storlek, komplexitet, art och affärsmodell.
 - b. Huruvida den tillgångsanknutna token eller den e-pengatoken som getts ut klassificeras som betydande i enlighet med artiklarna 43 och 44 samt artiklarna 56 och 57 i förordning (EU) 2023/1114.
 - c. För utgivare av tillgångsanknutna token: storleken, volatiliteten, sammansättningen, koncentrationen och arten av reservtillgångarna och av den tillgångsanknutna token i sig.
 - d. För utgivare av e-pengatoken: storleken, volatiliteten, sammansättningen och koncentrationen för de tillgångar som ligger till grund för de mottagna medlen.
 - e. Betydelsen av och riskprofilerna hos de leverantörer av kryptotillgångstjänster som används för att tillhandahålla tjänster med anknytning till de tillgångsanknutna token eller e-pengatoken som ges ut av respektive utgivare.
 - f. Betydelsen av och riskprofilerna hos de nätverk för distribuerad liggarteknik som används av respektive utgivare för att utfärda tillgångsanknutna token eller e-pengatoken.
 - g. Riskprofilen för andra tredjepartsleverantörer än leverantörer av kryptotillgångstjänster och nätverk för distribuerad liggarteknik som tillhandahåller en betydande eller verksamhetskritisk IKT-tjänst till respektive utgivare.
14. För tillämpningen av proportionalitetsprincipen bör tokenutgivare som klassificerats som betydande tillämpa de krav som anges i punkt 62 minst på årsbasis och i sin återhämtningsplan inkludera alla kategorier av återhämtningsplansindikatorer som anges i punkterna 29 och 30.

4.2 Återhämtningsplanens innehåll

15. Återhämtningsplanen bör innehålla samtliga följande delar:

- a) En sammanfattning av de viktigaste delarna i återhämtningsplanen, enligt vad som närmare anges i avsnitt 4.3 i dessa riktlinjer.
- b) Information om styrning, inklusive en ram med återhämtningsplansindikatorer och tröskelvärden för övervakning, enligt vad som närmare anges i avsnitt 4.4 i dessa riktlinjer.
- c) En beskrivning av de tillämpliga återhämtningsalternativen, inklusive åtminstone en analys av återhämtningsscenarier, en beskrivning av förberedande åtgärder och information om bevarande av tjänster enligt vad som närmare anges i avsnitt 4.5 i dessa riktlinjer.
- d) Återhämtningsplanens delplan för kommunikation och offentliggörande, enligt vad som närmare anges i avsnitt 4.6 i dessa riktlinjer.

4.3 Sammanfattning av huvudinslagen i återhämtningsplanen

16. I sin återhämtningsplan bör utgivarna inkludera en sammanfattning av återhämtningsplanens viktigaste delar, i enlighet med punkt 15 b, c och d.

17. I sammanfattningen av återhämtningsplanens viktigaste delar bör utgivarna också ange och belysa de viktigaste ändringarna i förhållande till den föregående version av återhämtningsplanen som lämnats in till den behöriga myndigheten.

4.4 Information om styrning

18. Utgivare bör i sin återhämtningsplan inkludera en tydlig och detaljerad beskrivning av de styrningsprocesser som gäller för utvecklingen, underhållet och genomförandet av återhämtningsplanen.

19. Den information om styrning som avses i föregående punkt bör åtminstone omfatta följande:

- a) Roll(er) och funktion(er) för den eller de personer som ansvarar för att utarbeta, genomföra och uppdatera planen.
- b) En beskrivning av hur återhämtningsplanen överensstämmer med utgivarens ramar för intern styrning, affärsstrategi och riskhantering (inbegripet den av institutets styrelse beslutade riskpolit).
- c) En beskrivning av de processer och tidsramar som ska användas för den periodiska uppdateringen av planen och för uppdateringar vid eventuella väsentliga förändringar som påverkar den specifika token, utgivaren eller dess miljö.

- d) De policyer och förfaranden som styr godkännandet av återhämtningsplanen samt dess översyner och uppdateringar.
 - e) En beskrivning av uppdragningsförfarandet, det vill säga de villkor och förfaranden som är nödvändiga för att säkerställa ett snabbt genomförande av de särskilda återhämtningsalternativ som föreskrivs i återhämtningsplanen. Dessa bör åtminstone innehålla tydlig information om beslutsprocessen för aktivering av återhämtningsplanen, vilken bör basera sig på ett tydligt detaljerat uppdragningsförfarande som utlöses när det upptäcks att tröskelvärde för en återhämtningsplansindikator överskrids eller sannolikt kommer att överskridas inom en nära framtid och som tjänar till att överväga och fastställa vilket återhämtningsalternativ som behöver genomföras för att återställa efterlevnaden av de relevanta lagstadgade krav som är tillämpliga på tillgångsreserven eller för att fortsätta tillhandahålla tjänster relaterade till token i fråga.
 - f) Tidsfristen för beslutet om aktivering av återhämtningsåtgärder och tidpunkten samt formerna för att informera den behöriga myndigheten.
 - g) En beskrivning av kvantitativa och kvalitativa indikatorer som identifierar eventuella sårbarheter, svagheter eller hot med avseende på tillgångsreservens storlek, likviditet och fördelning och de medel som utgivare alltid måste inneha enligt förordning (EU) 2023/1114, enligt vad som närmare anges i punkterna 22–41.
20. Om utgivaren har ingått ett avtal med tredjepartsenheter rörande förvaltningen av tillgångsreserven, och för investering och/eller förvaring av tillgångsreserven samt, i tillämpliga fall, för distributionen av token till allmänheten i enlighet med artikel 34.5 h i förordning (EU) 2023/1114, bör utgivaren i sin återhämtningsplan inkludera en tydlig och detaljerad beskrivning av de förfaranden som inrättats för att utbyta information på ett sätt som säkerställer en snabb aktivering av det uppdragningsförfarande som avses i punkt 37 i händelse av att utgivaren eller den berörda tredjepartsenheten upptäcker att ett tröskelvärde för en återhämtningsplansindikator överskridits. I återhämtningsplanen bör utgivaren också ange hur avtalet med en sådan tredje part säkerställer att informationen delas snabbt och på ett sätt som gör det möjligt för utgivaren att få kännedom om att indikatorn överskridits eller att den sannolikt kommer att överskridas inom en snar framtid, så att planen kan aktiveras i tid.
21. Dessutom bör utgivarna säkerställa att de åtgärder som anges i deras återhämtningsplan är förenliga med kraven i åtgärds- och återställningsplanen avseende IKT samt med andra relevanta delar av IKT-riskhanteringen som fastställs i förordning (EU) 2022/2554³, när de berörda utgivarna också omfattas av dessa krav.

Indikatorer och tröskelvärden för övervakning

22. Utgivaren bör i återhämtningsplanen ange ett lämpligt indikatorramverk som utgivaren kan använda för att fastställa förutbestämda kriterier som kan utlösa varningar om att övervakningsfrekvensen behöver höjas eller att återhämtningsplanen behöver aktiveras. Dessa kriterier bör fastställas på ett sätt som gör det möjligt för utgivaren att övervaka, intensifiera och aktivera återhämtningsalternativ när så är lämpligt.

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2554 av den 14 december 2022 om digital operativ motståndskraft för finanssektorn och om ändring av förordningarna (EG) nr 1060/2009, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 600/2014, (EU) nr 909/2014 och (EU) 2016/1011 (EUT L 333, 27.12.2022, s. 1).

23. Indikatorerna i återhämtningsplanen bör spegla den specifika riskprofil och verksamhetsmiljö som gäller för både utgivaren och de token som ges ut. I enlighet med detta bör justeringen av tröskelvärden och fastställandet av indikatorer för återhämtningsplanen tillämpas på tokennivå, med undantag för indikatorerna för kapitaltäckning, som bör kalibreras på utgivarnivå baserat på utgivarens storlek, komplexitet, art och affärsmodell, samt de operativa riskindikatorerna och indikatorerna för marknadsförtroende, som bör kalibreras på både utgivar- och tokennivå.
24. Vid bedömningen av vilken typ av indikatorer som ska ingå i återhämtningsplanen bör utgivaren noggrant överväga vilka typer av händelser som kan leda till en överträdelse av lagstadgade krav och använda sin interna riskbedömning för att utarbeta specifika indikatorer. Förteckningen över indikatorer i bilaga I tillhandahålls således endast i upplysningssyfte, vilket innebär att det står utgivaren fritt att använda samtliga indikatorer under varje kategori eller endast vissa av dem.
25. Vidare bör utgivarna inte begränsa sin uppsättning indikatorer för återhämtningsplaner till dem som anges i bilaga I, utan i stället inrikta sig på att använda de lämpligaste indikatorerna, även om de inte skulle finnas med i bilaga I, på grundval av de kriterier som fastställs i dessa riktlinjer, exempelvis indikatorer för att hantera miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade risker, och i alla händelser indikatorer för sådana områden inom vilka problem har konstaterats.
26. Utgivarna bör säkerställa att förteckningen över indikatorer för återhämtningsplanen och kalibreringen av tröskelvärdena baseras på deras interna riskbedömning och att de alltid är förenliga med utgivarens ram för riskaptit. Ändringar av utgivarnas riskaptit bör föranleda en översyn av förteckningen över återhämtningsindikatorer och tröskelvärden i syfte att säkerställa att dessa indikatorer och tröskelvärden fortsätter att vara lämpliga trots den ändrade riskaptiten.
27. Utgivare bör i återhämtningsplanen ange att de kommer att övervaka indikatorerna i återhämtningsplanen med en lämplig frekvens, så att de på begäran kan lämna in de registrerade uppgifterna för varje indikator i tid till den behöriga myndigheten. Utgivarna bör också ange hur de kommer att övervaka dessa indikatorer.
28. Utgivarnas återhämtningsplaner bör innehålla både kvantitativa och kvalitativa indikatorer. När utgivare, inom sin allmänna riskhanteringsram i enlighet med artikel 45.3 och 45.7 b i förordning (EU) 2023/1114, fastställer tröskelvärden för de kvantitativa indikatorerna i sin återhämtningsplan bör de använda sig av progressiva mått (en så kallad trafikljusmetod) för att informera ledningen vid förhöjd risk för att sådana tröskelvärden nås.
29. Utgivare bör inkludera åtminstone följande kategorier av indikatorer i sina återhämtningsplaner, i enlighet med vad som närmare beskrivs i bilaga I (Avsnitt A – "Minimikategorier för alla utgivare av tillgångsanknutna token eller e-pengatoken"):
- 1) Likviditetsriskindikatorer som ger utgivaren information om en potentiell eller faktisk försämring av tillgångsreservens likviditetsprofil.
 - 2) Indikatorer för operativ risk, som beskriver potentiella risker till följd av otillräckliga eller misslyckade interna förfaranden, system och personer eller på grund av externa händelser, inbegripet rättsliga risker. När utgivarna kalibrerar denna typ av indikatorer bör de särskilt ta hänsyn till typen av underliggande teknik (t.ex.

tillståndsbelagd/tillståndsfri distribuerad liggare) samt hur komplex den är (t.ex. förekomsten av broar, kvaliteten på krypteringen osv.). Utgivarna bör också beakta att användningen av en unik och komplex infrastruktur i stället för en standardlösning kan vara problematisk inte bara när det gäller möjligheterna att ersätta den, utan även när det gäller tillgången till personer som kan underhålla och reparera den. Vid utgivning via flera kedjor bör utgivaren inkludera särskilda indikatorer för varje teknik för distribuerade liggare som används för att distribuera den tillgångsanknutna token och/eller e-pengatoken.

- 3) Indikatorer för kreditrisk och för tillgångarnas kvalitet, som mäter utvecklingen av kvaliteten hos tillgångsreserven.
 - 4) Indikatorer relaterade till den anknutna tillgången/de anknutna tillgångarna, som mäter risken för omfattande krav på inlösen, t.ex. på grund av frisläppning.
 - 5) Indikatorer för kapitaltäckning, som mäter den potentiella försämringen, i kvantitet och kvalitet, av utgivarens kapitalposition, inbegripet graden av efterlevnad av de kapitalbaskrav som fastställs i artikel 35 i förordning (EU) 2023/1114. Dessa indikatorer bör kalibreras så att de åtminstone uppfyller de gällande lagstadgade minimikraven. Kapitaltäckningsindikatorer bör endast användas av utgivare av tillgångsanknutna token och e-pengatoken som inte är kreditinstitut.
30. Utgivare bör också inkludera följande indikatorer i återhämtningsplanen, vilka beskrivs närmare i bilaga I (Avsnitt B – Ytterligare minimikategorier för utgivare av betydande tillgångsanknutna token och e-pengatoken samt för andra utgivare som inte lämnar någon lämplig motivering till den behöriga myndigheten om varför de inte inkluderar alla kategorier):
- 6) Marknadsriskindikatorer härrörande från alla positioner som ingår i tillgångsreserven, inbegripet volatilitet hos den eller de tillgångar som det hänvisas till.
 - 7) Indikatorer för koncentrationsrisk, som visar om tillgångsreserven har en alltför stor exponering mot en enda motpart eller ett flertal motparter med inbördes kopplingar.
 - 8) Indikatorer för marknadsförtroende, som fångar upp potentiellt negativa uppfattningar om utgivaren eller dennes token från aktörer på marknaden, något som skulle kunna medföra att utgivarens tillgång till finansiering och kapitalmarknader begränsas eller leda till en snabb ökning av inlösenkrav.
31. Utgivare av icke-betydande token kan undantas från kravet att i sin återhämtningsplan inkludera de indikatorer som fastställs i föregående punkt, förutsatt att de lämnar lämpliga motiveringar till sin behöriga myndighet om att dessa kategorier inte är lämpliga eller relevanta för den riskprofil, affärsmodell, storlek och/eller komplexitet som gäller för utgivaren.
32. Bland indikatorerna som gäller den anknutna tillgången/de anknutna tillgångarna bör utgivarna alltid inkludera åtminstone en indikator för frisläppningsrisk som ger information om risken för att marknadsvärdet på utgivarens token avviker från marknadsvärdet på den tillgång/de tillgångar som det hänvisas till. Indikatorn för frisläppningsrisk bör mätas som förhållandet mellan marknadsvärdet på utgivarens token och marknadsvärdet på tillgången/tillgångarna som dessa token hänvisar till. Denna kvot förväntas alltid motsvara 1, med ett toleransintervall

som inte bör överstiga 1 procent. Om kvoten blir lägre än 1 bör utgivaren vidta relevanta åtgärder i enlighet med återhämtningsplanen.

33. I återhämtningsplanen bör utgivaren beskriva resonemanget bakom kalibreringen av indikatorerna i återhämtningsplanen och visa att tröskelvärdena är fastställda på ett sätt som gör att eventuella överskridanden av dessa värden kommer att ske tillräckligt tidigt för att de ska vara effektiva. Denna beskrivning bör vara tydlig och godtagbar för den behöriga myndigheten.
34. Utgivare bör i återhämtningsplanen beskriva hur de regelbundet kommer att övervaka att såväl indikatorerna som kalibreringen av deras tröskelvärden är lämpliga, och hur de kommer att uppdatera dem när så behövs. Utgivarna bör särskilt ange hur de ska säkerställa att återhämtningsplanen hålls uppdaterad när de ekonomiska omständigheterna och affärssituationen förändras för dem och/eller för deras token. Utgivarna bör i återhämtningsplanen ange att alla uppdateringar som rör kalibreringen av tröskelvärdena för återhämtningsplanens indikatorer utan onödigt dröjsmål kommer att anmälas till och förklaras för den behöriga myndigheten. Utgivarna bör se till att indikatorerna i återhämtningsplanen och deras tröskelvärden alltid är helt förenliga med deras riskhanteringsram.
35. Återhämtningsplanens innehåll bör tas fram med beaktande av att återhämtningsalternativ inte bör aktiveras per automatik när indikatortröskelvärden överskrids, och att det bör vara upp till utgivaren att besluta om och när återhämtningsplanen ska aktiveras vid ett överskridet tröskelvärde. När utgivarna kalibrerar indikatorerna i återhämtningsplanen bör de fastställa att denna beslutspunkt ligger i ett tillräckligt tidigt skede för att vid behov kunna genomföra åtgärder.
36. Utgivarna bör ange sin interna beslutsprocess i återhämtningsplanen. Utgivarna bör se till att denna process är grundlig och väl underbyggd, i linje med punkterna 39, 40 och 41. Dessutom bör utgivarna ange i återhämtningsplanen att de, oavsett om de beslutar att vidta åtgärder eller inte, kommer att föra en öppen och aktiv dialog med den behöriga myndigheten.
37. För att överskridna tröskelvärden för återhämtningsplansindikatorer ska ha en effektiv varningseffekt bör utgivarna i sina återhämtningsplaner fastställa att de snabbt och under alla omständigheter kommer att göra följande:
 - Att senast 24 timmar efter att tröskelvärdet för indikatorn har överskridits meddela ledningsorganet hos utgivaren genom att aktivera ett lämpligt uppdragningsförfarande för att säkerställa att eventuella överskridanden beaktas och, i förekommande fall, åtgärdas.
 - Att senast 24 timmar efter aktiveringen av det interna uppdragningsförfarandet anmäla överskridandet av indikatortröskelvärdet för återhämtningsplanen till den behöriga myndigheten.
38. Med tanke på risken för att de tidsramar som fastställs i föregående punkt inte gör det möjligt för utgivaren att reagera i tid vid överskridandet av ett tröskelvärde, bör utgivaren fastställa den lämpligaste tidsfristen för genomförandet av dessa åtgärder på grundval av verksamhetens särdrag samt storleken på och komplexiteten hos tillgångsreserven. I vilket fall som helst bör de tidsfrister som anges i föregående punkt inte förlängas.

39. Utgivaren bör i återhämtningsplanen ange att om ett indikatortröskelvärde överskrids ska utgivarens ledningsorgan bedöma situationen, besluta huruvida återhämtningsplanen ska aktiveras och utan dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna. Utgivaren bör också ange i återhämtningsplanen att beslut om aktivering av densamma ska inkludera information om den typ av återhämtningsåtgärder som ska vidtas.
40. I återhämtningsplanen bör utgivaren även ange att beslutet som avses i föregående stycke bör bygga på en motiverad analys av omständigheterna kring det överskridna tröskelvärdet.
41. Utgivaren bör i återhämtningsplanen ange att om beslutet innebär att utgivaren ska vidta åtgärder i enlighet med återhämtningsplanen bör den behöriga myndigheten tillställas en handlingsplan som bygger på en förteckning över trovärdiga och genomförbara återhämtningsalternativ som kan användas i denna stressituation samt en tidsplan för åtgärdandet av avvikelsen. I återhämtningsplanen bör det också anges att om inga åtgärder har beslutats bör skälen till detta klart framgå av förklaringen till den behöriga myndigheten, när så är lämpligt tillsammans med en redogörelse för hur det är möjligt att återställa specifika typer av indikatorer och överträdelser av dessa utan att vidta återhämtningsåtgärder.

4.5 Återhämtningsalternativ

42. Utgivaren bör i återhämtningsplanen fastställa en uppsättning återhämtningsalternativ som särskilt anpassats efter utgivarens affärsmodell och typen av utgivna tillgångsanknutna token eller e-pengatoken.
43. När det gäller de återhämtningsalternativ som fastställs i artikel 46 i förordning (EU) 2023/1114 bör utgivarna tillämpa följande:
- a) I återhämtningsplanen bör det fastställas ett maximalt belopp för de likviditetsavgifter som ska tas ut vid inlösen och anges hur åtgärdens varaktighet kommer att meddelas allmänheten.
 - b) Vid fastställandet av maximalt belopp för likviditetsavgifter som tas ut vid inlösen bör utgivarna säkerställa att detta återhämtningsalternativ inte tillämpas som ett sätt att öka utgivarens likviditetsresurser på tokeninnehavarnas bekostnad. Utgivarna bör se till att detta återhämtningsalternativ endast tillämpas tillfälligt, under undantagsfasen, med det enda syftet att minska inlösenkraven samtidigt som tokenvärdet stabiliseras.
 - c) Återhämtningsplanen bör innehålla olika kvantitativa gränser för antalet eller mängden token som kan lösas in under en arbetsdag. Dessa nivåer bör fastställas på grundval av hur allvarlig avvikelsen eller avvikelserna från tröskelvärdena är, och bör anges både i aggregerad form (t.ex. som en procentandel av den totala mängden utfärdade token) och på plånboksnivå.
 - d) I återhämtningsplanen bör det specificeras vilka andra avhjälpande åtgärder utgivaren kommer att vidta när inlösen har stoppats tillfälligt. Utgivaren bör i återhämtningsplanen ange att den kommer att beakta att ett tillfälligt inlösenstopp kan inverka negativt på dennes anseende och på tokeninnehavarnas förtroende för utgivaren samt leda till fler krav på inlösen när det tillfälliga stoppet hävs. Utgivaren bör i återhämtningsplanen ange att den särskilt kommer att överväga om upphävandet av inlösenstoppet bör åtföljas av

andra åtgärder, inbegripet men inte begränsat till likviditetsavgifter eller gränser för antalet token som kan lösas in per dag.

- e) Utgivaren bör i återhämtningsplanen förklara hur den planerar att återställa efterlevnaden av de lagstadgade kraven och tydligt informera marknaden om de efterföljande stegen.
44. Utöver de återhämtningsalternativ som förtecknas i artikel 46 i förordning (EU) 2023/1114 bör utgivare inkludera minst ett återhämtningsalternativ som skulle stärka kapitalpositionen och ett återhämtningsalternativ som syftar till att förbättra utgivarens likviditetsposition. En icke uttömmande förteckning över möjliga återhämtningsalternativ finns i bilaga III.
45. Återhämtningsplanen bör också innehålla uppgifter om eventuella förberedande åtgärder som utgivaren bör vidta för att underlätta genomförandet av återhämtningsplanen eller för att förbättra dess effektivitet, tillsammans med en tidsplan för genomförandet av dessa åtgärder och en beskrivning av eventuella åtgärder som är nödvändiga för att övervinna hindren för ett effektivt genomförande av återhämtningsalternativ som har identifierats i densamma.
46. För varje återhämtningsalternativ bör utgivarna i återhämtningsplanen inkludera en genomförbarhetsbedömning som åtminstone omfattar följande:
- a) Bedömning av de risker som återhämtningsalternativet medför, i den mån det är möjligt på grundval av erfarenhet av att genomföra återhämtningsalternativet eller en likvärdig åtgärd.
 - b) En analys och beskrivning av eventuella väsentliga hinder för ett effektivt och snabbt genomförande av återhämtningsalternativet och en beskrivning av om och hur sådana hinder kan övervinnas.
47. Dessutom bör utgivaren ange hur kontinuiteten i verksamheten kommer att säkerställas vid genomförandet av varje återhämtningsalternativ. Detta bör inbegripa en analys av den interna verksamheten (t.ex. it-system, leverantörer och personalverksamhet) och av utgivarens tillgång till viktiga tjänster från tredje parter som är nödvändiga för att verksamheten ska kunna bedrivas på ett normalt sätt.
48. För att bevisa återhämtningsalternativens trovärdighet bör utgivarna tillhandahålla kvantitativa och kvalitativa belägg till stöd för de förväntade fördelarna med varje alternativ. Under alla omständigheter bör återhämtningsplanen som ett minimum inkludera de poster som förtecknas i bilaga II.
49. Utgivare som bedriver annan verksamhet utöver utgivning av tillgångsanknutna token och/eller e-pengatoken bör bedöma effekterna av denna övriga verksamhet på utgivarens totala återhämtningskapacitet och bör i återhämtningsplanen nämna att de åtgärder kommer att vidtas som är lämpligast för att säkerställa efterlevnad av artiklarna 46 och 55 i förordning (EU) 2023/1114.
50. Utgivare bör i sin återhämtningsplan inkludera hur de planerar att övervaka genomförandet av återhämtningsalternativen för att se till att genomförandet av återhämtningsplanen sannolikt kommer att återställa efterlevnaden av de lagstadgade krav som är tillämpliga på tillgångsreserven.

51. Utgivarna bör i återhämningsplanen inkludera den planerade processen för genomförandefasen, som alltid bör inbegripa en öppen och aktiv dialog med den behöriga myndigheten för att säkerställa en smidig övergång till genomförandet av utgivarens plan för ordnad inlösen i enlighet med artiklarna 47 och 55 i förordning (EU) 2023/1114, om det skulle visa sig att efterlevnaden av de lagstadgade krav som är tillämpliga på tillgångsreserven inte kan återställas.

Scenarier för återhämtning

52. Utgivare bör se till att deras återhämningsplaner omfattar ett tillräckligt antal scenarier av tillräckligt varierad art för att hantera ett brett spektrum av chocker.
53. När utgivarna utarbetar sina återhämningsplaner bör de använda scenarier som omfattar hela det finansiella systemet och/eller idiosynkratiska scenarier som inbegriper finansiell och/eller icke-finansiell stress (inbegripet nödlägen avseende tjänster) för att testa sin förmåga till återhämningsplanering. Scenarierna för återhämningsplanering bör vara utformade så att de utgör hinder för utgivarens efterlevnad av de krav som är tillämpliga på tillgångsreserven om utgivaren inte genomför återhämningsåtgärder i tid. Antalet scenarier och deras komplexitet bör fastställas av varje utgivare med beaktande av proportionalitetsprincipen i enlighet med avsnitt 4.1.

Bevarande av tjänster

54. Utgivare bör i återhämningsplanen ange hur de avser att återställa verksamheten i tid och fullgöra sina skyldigheter vid händelser som utgör en betydande risk för att verksamheten avbryts. Utgivare bör också i återhämningsplanen förteckna de tjänster som de avser att bevara på grundval av sin affärsmodell, och beskriva hur de ska säkerställa bevarandet av de tjänster som rör tillgångsanknutna token och e-pengatoken. Förteckningen över tjänster som ska bevaras bör åtminstone omfatta tjänster relaterade till utgivning och inlösen av token. Om genomförandet av återhämningsalternativen kan ha en negativ inverkan på utgivarens tillhandahållande av någon av de identifierade tjänsterna, bör det i beskrivningen av återhämningsalternativen anges hur utgivaren planerar att säkerställa dessa tjänsters kontinuitet vid genomförandet av återhämningsplanen.
55. Utgivare som tillämpar betalningsarrangemang i euro – enligt definitionen i Eurosystemets tillsynsram för elektroniska betalningsinstrument, betalningsordningar och betalningsarrangemang (Pisa-ramverket) – bör se till att de återhämningsåtgärder som föreskrivs i återhämningsplanen är förenliga med de principer som anges i Pisa-ramverket.
56. Dessutom bör utgivarna säkerställa att de åtgärder som föreskrivs i återhämningsplanen inte på ett otillbörligt sätt påverkar förmågan hos de anlitade leverantörerna av kryptotillgångstjänster⁴ att följa förordning (EU) 2022/2554.

⁴ En hänvisning görs till leverantörer av kryptotillgångstjänster som tillhandahåller förvaringstjänster och erbjuder växlingstjänster för konvertering av tillgångsanknutna token till fiat och vice versa. De återhämningsåtgärder som utgivaren vidtar bör inte stå i konflikt med kryptotillgångstjänstleverantörernas förmåga till efterlevnad av DORA-förordningen.

4.6 Kommunikations- och informationsplan

57. Utgivare bör i återhämtningsplanen inkludera en kommunikations- och informationsplan som beskriver hur utgivaren avser att informera tokeninnehavare och andra intressenter, inbegripet allmänheten, om genomförandet av återhämtningsalternativen. Kommunikations- och informationsplanen bör också innehålla effektiva förslag för att hantera eventuella negativa reaktioner från marknaden.
58. I kommunikations- och informationsplanen bör det klargöras hur utgivaren avser att kommunicera
- a) internt, särskilt till personal och i förekommande fall till företagsråd och andra arbetstagarföreträdare, och
 - b) externt, särskilt till tokeninnehavare, aktieägare och andra investerare, behöriga myndigheter, finansmarknader och finansmarknadsinfrastrukturer, andra motparter och allmänheten, beroende på vad som är lämpligt.
59. I kommunikations- och informationsplanen bör utgivaren också ange hur bevarandet av tokenrelaterade tjänster ska säkerställas och specificera de planerade tidsfristerna för att återställa verksamheten och fullgöra sina skyldigheter. Kommunikations- och informationsplanen bör även omfatta scenarier där det är osannolikt att utgivaren kan återuppta verksamheten eller fullgöra sina skyldigheter, med följden att utgivarens inlösenplan aktiveras.
60. I kommunikations- och informationsplanen bör det klargöras vilka kommunikationskanaler och kommunikationsstrategier som utgivaren avser att använda under återhämtningsfasen. I samband med detta bör utgivarna beakta följande:
- a) Kommunikationsbehoven kan se olika ut hos olika intressenter.
 - b) Interna och externa intressenter kan behöva informeras i olika skeden.
 - c) Det kan krävas en särskild kommunikationsstrategi för varje återhämtningsalternativ.

4.7 Återhämtningsplanens format och underhåll

61. Utgivare bör använda ett tydligt och begripligt språk i sina återhämtningsplaner. Återhämtningsplanen bör vara fullständig, självförklarande, korrekt och innehålla åtminstone all den information som anges i dessa riktlinjer.
62. Utgivare bör i sina återhämtningsplaner ange att den information som tillhandahålls där kommer att uppdateras regelbundet och minst varje gång utgivarens affärsverksamhet, finansiella profil och/eller token väsentligen förändras. Varje översyn eller uppdatering av planen bör utan onödigt dröjsmål meddelas den behöriga myndigheten. Utgivare av betydande token bör i sin återhämtningsplan ange att de kommer att uppdatera den minst en gång om året.

4.8 Samspel mellan olika skyldigheter i samband med återhämtningsplanering

Flera utgivare av samma token och utgivare som erbjuder två eller flera token till allmänheten

63. När en tillgångsanknuten token eller en e-pengatoken ges ut av flera utgivare bör alla utgivare i sina respektive återhämtningsplaner ange hur de kommer att säkerställa en effektiv samordning av återhämtningsplanerna i fråga. I synnerhet bör utgivarna i sina återhämtningsplaner fastställa lämpliga åtgärder för att säkerställa att
- a) återhämtningsplanernas indikatorer är så enhetliga som möjligt,
 - b) tröskelvärdena för tokenrelaterade indikatorer i återhämtningsplanerna fastställs på samma nivå,
 - c) de återhämtningsalternativ som fastställs i varje plan är förenliga med varandra,
 - d) aktiveringen och genomförandet av respektive återhämtningsplan avtalas och samordnas mellan alla utgivare,
 - e) en utgivares genomförande av vissa återhämtningsalternativ inte på ett otillbörligt sätt påverkar andra utgivares genomförande av andra återhämtningsalternativ,
 - f) genomförandet av återhämtningsplanerna sker på ett sådant sätt att alla tokeninnehavare behandlas rättvist och likvärdigt.
64. När det gäller formatet bör utgivare som till allmänheten ger ut två eller fler token utarbeta en återhämtningsplan för var och en av dessa tillgångsanknutna token och/eller e-pengatoken och fastställa tokenspecifika indikatorer och tröskelvärden för dessa att inkludera i återhämtningsplanen.
65. De behöriga myndigheterna bör överväga om utgivare som till allmänheten ger ut två eller fler token bör utarbeta en separat återhämtningsplan för varje utfärdad token eller en enda återhämtningsplan med separata, tokenspecifika avsnitt. Det sistnämnda alternativet bör uteslutas om någon av dessa token har flera utgivare.
66. Utgivare som erbjuder två eller fler token till allmänheten bör som ett minimum säkerställa att
- a) de utgivarrelaterade indikatorerna i återhämtningsplanen är konsekventa och tillhörande tröskelvärden fastställs på samma nivå,
 - b) inga av de återhämtningsalternativ som fastställts för dessa token står i strid med varandra,
 - c) aktiveringen och genomförandet av en återhämtningsplan inte kommer att inverka negativt på aktiveringen och genomförandet av någon annan återhämtningsplan,
 - d) inga av återhämtningsalternativen kommer att påverka tillhandahållandet av tjänster kopplade till de andra token som utfärdats.

Utgivare som är föremål för andra återhämtningsplaneringsskyldigheter enligt EU:s sektorsspecifika lagstiftning

67. Om utgivaren är ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag som är skyldigt att upprätta en återhämtningsplan i enlighet med direktiv 2014/59/EU⁵, och under förutsättning att detta på förhand har avtalats med de behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med förordning (EU) 2023/1114 och direktiv 2014/59/EU, och förutsatt att de sekretesskrav som fastställs i direktiv 2014/59/EU uppfylls, gäller följande för utgivaren:
- a) Till en återhämtningsplan som utarbetats och godkänts i enlighet med direktiv 2014/59/EU, om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag (nedan kallad *återhämtningsplanen för banker*), kan utgivaren bifoga en bilaga som innehåller all den information som begärs i dessa riktlinjer, genom att korshänvisa till de relevanta avsnitt i återhämtningsplanen för banker som kan uppfylla avsnitten 4.2–4.6 i dessa riktlinjer och/eller genom att lägga till nya avsnitt eller ny information om det krävs för att följa dessa riktlinjer.
 - b) Utgivare som väljer alternativet i led a ovan bör lämna in återhämtningsplanen enligt förordning (EU) 2023/1114 i form av den bilaga som det hänvisas till i led a ovan till den behöriga myndighet som utsetts enligt förordning (EU) 2023/1114. Utgivaren bör då också lägga till en förklaring eller ett index där det tydligt framgår vilka specifika avsnitt och sidor i återhämtningsplanen för banker som innehåller informationen som begärs i dessa riktlinjer.
68. Den föregående punkten gäller inte kreditinstitut och värdepappersföretag som är utgivare av betydande tillgångsanknutna token.

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

Bilaga I – Förteckning över minimikategorier av indikatorer för återhämtningsplaner och vägledande förteckning över indikatorer för återhämtningsplaner

Förteckning över minimikategorier och icke uttömmande förteckning över indikatorer för återhämtningsplaner
A. Minimikategorier för alla utgivare av tillgångsanknutna token och e-pengatoken
Kategori 1. Indikatorer för likviditetsrisk
a) Avistainlåning hos kreditinstitut och (i tillämpliga fall) centralbanker/dagligt inbetalt belopp (fem dagars rullande genomsnitt)
b) Avistainlåning hos kreditinstitut och (i tillämpliga fall) centralbanker + omvända repor som kan sägas upp med en arbetsdags varsel + mycket likvida finansiella instrument/högsta dagliga inlösta belopp under de senaste tre månaderna
c) Avistainlåning hos kreditinstitut och (i tillämpliga fall) centralbanker + omvända repor som kan sägas upp med fem arbetsdags varsel + mycket likvida finansiella instrument/summan av de fem högsta dagliga inlösta beloppen under de senaste tolv månaderna
d) Avistainlåning hos kreditinstitut och (i tillämpliga fall) centralbanker + omvända repor som kan sägas upp med en arbetsdags varsel + mycket likvida finansiella instrument/summan av det högsta dagliga inlösta beloppet under de senaste tre månaderna till de (x ⁶) största tokeninnehavarna
e) Dagligt nettoflöde, dvs. utfärdade token – inlösta token (fem dagars rullande genomsnitt)
Kategori 2. Indikatorer för verksamhetsrisk
a) Alla incidenter som avsevärt stör den regelbundna verksamheten, dvs. utgivarens tillhandahållande av tjänster eller driftskontinuiteten (t.ex. långvariga avbrott som påverkar it-system eller system för leverans av token, infrastrukturfel, inbegripet funktionsstörningar i tekniken för distribuerade liggare, risker som härrör från driftskompatibilitet mellan olika infrastrukturer, t.ex. vid användning av broar), även om de orsakas av en tjänsteleverantör som är en tredje part
b) Mål för återställningstid (den maximalt tolerabla avbrottsperioden vid ett produkt- eller systemfel)
c) Maximal tidsperiod efter uppsägning eller långvarig frånvaro av nyckelpersonal

⁶ Antal största tokeninnehavare beräknat genom beaktande av de principer som fastställs i dessa riktlinjer. Flera indikatorer kan användas, där antalet största tokeninnehavare kan skilja sig åt mellan dem om detta passar bättre med riskhanteringsmetoderna i fråga.

d) Överträdelse eller förväntad överträdelse av något lagstadgat krav
e) Rättslig risk
Kategori 3. Indikatorer för kreditrisk/tillgångskvalitet
a) Mycket likvida finansiella tillgångar med indikatorer för nedskrivning (t.ex. indikatorer avseende försämrade kreditkvalitet enligt IFRS 9)/tillgångsreserv
b) Totalt belopp för tillgångsreserven som innehas som inlåning hos kreditinstitut med den lägsta kreditvärderingen enligt utgivarens riskapit i enlighet med artikel 36.4 i förordning (EU) 2023/1114 / total bankinlåning inom tillgångsreserven
c) Avstånd från miniminivån för outnyttjat utrymme i säkerhetspoolen (over-collateralisation) (enligt vad som anges i artikel 36.4 i förordning (EU) 2023/1114)
d) Negativ förändring i kreditvärderingen för centrala motparter (t.ex. kreditinstitut som innehar utgivarens inlåning)
Kategori 4. Indikatorer relaterade till referenstillgångar
a) Frisläppningsrisk, mätt som förhållandet mellan tokenmarknadsvärdet och marknadsvärdet för referenstillgången eller referenstillgångarna
b) Lagstiftningsändringar som inverkar negativt på referenstillgången/referenstillgångarna
c) Frysning eller betydande negativ förändring av likviditeten inom den marknad där handeln med referenstillgången/referenstillgångarna sker
Kategori 5. Indikatorer för kapitaltäckning
a) Indikator för kapitalbas
B. Ytterligare minimikategorier för utgivare av betydande tillgångsanknutna token, e-pengatoken och andra utgivare som inte på lämpligt sätt motiverar icke-inkludering till den behöriga myndigheten
Kategori 6. Marknadsriskindikatorer
a) Förhållandet "daglig förändring av tillgångsreservens marknadsvärde/(x ⁷) rullande dagsgenomsnitt"
b) Förhållandet "tillgångsreservens volatilitet/volatilitet hos referenstillgångarna"
c) Tillgångsreservens känslighet för ränteförändringar
d) Förhållandet "Value-at-Risk för tillgångsreserven/utgivarens kapitalbas"
Kategori 7. Indikatorer avseende koncentrationsrisk
a) Förhållandet "värde på de token som innehas av de fem största motparterna/det totala värdet på de token som getts ut"
b) Förhållandet "[inlåning hos en enskild bankgrupp + värdepapper emitterade av en enda motpart]/maximal koncentrationsgräns ⁸ "

⁷ Antal dagar, med beaktande av de principer som fastställs i dessa riktlinjer. Flera indikatorer kan användas, var och en med en egen tidshorisont, om detta passar bättre med riskhanteringsmetoderna i fråga.

⁸ I enlighet med artikel 36.4 i förordning (EU) 2023/1114.

c) Koncentrationsförhållande "inlåning som innehas i kreditinstitut/maximal koncentrationsfaktor för inlåning"
Kategori 8. Indikatorer för marknadsförtroende
a) Negativ medieexponering ⁹ för utgivaren eller de token som utgivaren ger ut
b) Negativ nyhets- eller medieexponering för viktiga motparter (t.ex. leverantör av förvaringstjänster eller banker som innehar en väsentlig mängd inlåning)
c) Överträdelse eller förväntad överträdelse av tröskelvärden för återhämtningsplansindikatorer som gäller andra utfärdade token
d) Väsentliga förändringar av frekvensen för eller storleken på de betalningar som görs med hjälp av token samt väsentliga förändringar som gäller hur token används som betalningsmedel
e) Försämring av utgivarens anseende eller försämring av anseendet hos utgivarens viktigaste företrädare
f) Plötslig ökning av inlösenkraven
g) Plötslig minskning i utgivningen av token

⁹ Begreppet "medier" inbegriper sociala nätverk och specialiserade bloggplattformar.

Bilaga II – Förteckning över poster som bör inkluderas i beskrivningen av varje återhämtningsalternativ

1. Poster för beskrivning av återhämtningsalternativ:

- a) En sammanfattning av de viktigaste delarna.
- b) En beskrivning av återhämtningsalternativet.
- c) En översikt över de huvudantaganden som ligger till grund för varje återhämtningsalternativ.
- d) En bedömning av de strategiska konsekvenserna av att genomföra återhämtningsalternativet.
- e) En bedömning av den ekonomiska inverkan under normala och stressade marknadsförhållanden.
- f) De potentiella negativa konsekvenserna av återhämtningsalternativet.
- g) En tidsplan för effektivt genomförande, inbegripet en förväntad tidsram för genomförandet av de nödvändiga åtgärderna.
- h) Eventuellt beroende av externa motparter för ett effektivt genomförande.
- i) Ömsesidigt uteslutande – huruvida vissa återhämtningsalternativ är ömsesidigt uteslutande.
- j) Ömsesidigt beroende – huruvida aktiveringen av ett återhämtningsalternativ skulle kunna påverka det efterföljande eller samtidiga genomförandet av ett annat alternativ.
- k) Operativa överväganden, såsom krav på godkännande och kapacitet att genomföra två eller fler återhämtningsalternativ samtidigt.
- l) En bedömning av potentiella hinder för ett effektivt genomförande. Denna bedömning är särskilt relevant när det gäller de alternativ som avses i artikel 46.1 i förordning (EU) 2023/1114.
- m) Kommunikationsstrategin för att informera tokeninnehavarna om eventuella åtgärder som skulle kunna ha en negativ inverkan på dem.

Bilaga III – Icke uttömmande förteckning över möjliga återhämtningsalternativ som utgivare skulle kunna använda i sina återhämtningsplaner

1. Kapitalanskaffning.
2. Tillskott av ytterligare medel.
3. Tillgång till standardiserade centralbanksfaciliteter, om det är tillämpligt.
4. Förändring i sammansättningen av och/eller minskning av risken hos tillgångsreserven.
5. Byte av tredjepartsleverantör (t.ex. leverantör av kryptotillgångstjänster).
6. Köp av finansiella garantier från ett kreditinstitut eller ett försäkringsbolag som täcker värdet av tillgångsreserven.
7. Försäljning av verksamhet.
8. Sammanslagning med en annan utgivare.
9. Sammanslagning av en emission av tillgångsanknutna token med en annan.
10. Kommersiella åtgärder.